

Ingeniør Vogt, *Om sugningsteorien*. Ingeniøren 9. marts 1895.

Kan en svane flyve? Vi har observeret følgende data om en svane: Vingernes areal er 7 kvadratfod, vægten er 25 pund, hastigheden fremefter er 65 tommer i sekundet og vingernes hastighed op og ned ca. 7 tommer i sekundet. Ifølge trykteorien vil der under vingenedslaget virke et opadgående vindtryk på 0,8 pund, og da dette tryk kun virker under vingenedslaget, bliver det gennemsnitlige tryk kun godt 0,5 pund, hvilket kun er 2-3 % af den nødvendige bærende kraft.

Derfor må det være suget på vingens overside, der leverer den nødvendige kraft til at holde fuglen oppe. Men opposition mod nye teorier er ikke noget nyt. Da således professor Langley i Washington for tre år siden tilsendte mig sit voluminøse værk over aerodynamiske forsøg udført på en roterende karrusel, så måtte jeg dog både privat og i *The Engineering* ledsage min tak og anerkendelse af de fortræffelige forsøg med en bemærkning om, at luftfortyndingen, som den eneste årsag til den nødvendige bevægelsesmængde modsat retning af det bevægede legene, var overset. Nogen direkte indrømmelse blev ikke dengang ydet. Men nu håber jeg, at Irmingers forsøg på Øster Gasværk skulle forårsage en sådan.

(Hentet fra H.C. Hansen, Doktorafhandling 1985, s 225-26)